

OBSAH

I. Nejsem já z vás, já bůhvíodkud jsem . . .	7
II. A proto mám zde jiný inkolát	8
III. A vyhosti a slinou, pěstí žeň	9
IV. Schrány vy pláčů a hran	10
V. Chodbami věků jako stříbro smích . . .	11
VI. Tvrz. Zeman v ní. Zvou děti tatíka. . .	12
VII. Formana chtěls jí vyhnat, Mistře Jene .	13
VIII. Bezděký autor bez obdoba . . . Ty ryté .	14
IX. Pomysli – nedomyslíš –: jak to stáli . .	15
X. Biskupe můj, ty za clonou svých září . .	16
XI. Odvaho! Touho! Závratí! Vztít slova . .	17
XII. Mladoni můj Mladivý, jak vzal jsi . . .	18
XIII. Nezazli, Pěvče – ty tvé Ohlasy	19
XIV. Vesmír má křtiny! A kdejaký tvor . . .	20
XV. Povolná každému	21
XVI. Jež prochlád jsi mechový	22
XVII. Popelko ty z kněžen popelivá	23
XVIII. Jenž jsi v nebi slyšel mluvit česky . . .	24
XIX. Třeskutý samot mráz a kosmu, nad mod- rými	25

XX. Záhadný traumatik. Zpěv, výron, křídla	26
XXI. Horoval Prostomil, jak vzácně prosté . .	27
XXII. Stíny v Hadu teď, vy zahynulá	28
XXIII. Že stíny odešlé? Vždyť v den se vrátí . .	29
XXIV. Prostá? Ty? A co jsem probděl nocí . .	30
XXV. Nejraděj půlnoc mají: zašelestí	31
XXVI. Kde tvůj Tanečník, ó Tanečnice	32
XXVII. Binokl na očích, v ruce hůl — — —	33
XXVIII. Dej, ty náš táto	34
XXIX. Když po šatu ji z byssu posed hlad . .	35
XXX. Ty pijáku věčný	36
XXXI. Jak psáno, ty Naše	37
XXXII. To proto, že Děťátko rádo smích. . . .	38
XXXIII. Ta tvá homonyma: kde je rubáš	39
XXXIV. Metete je Maškulumbů pán	40
XXXV. Cumlá tě, dumlá a dudá	41
XXXVI. Mnout musíš slova a žvýkat.	42
XXXVII. Promysli slovo tráva	43
XXXVIII. Jak o tu Faustovu duši	44
XXXIX. Vezmi v svou dálku s sebou.	45
XL. Kolik že slov ti našli?	46
XLI. Jahodí... doubí... maliní... a mlází... .	47
XLII. Vlavá, jež zazáří na dětských rtech . . .	48
XLIII. Tanči! Dá se bůh jen tanečníkům . . .	49
XLIV. Rytme, zákone v nás	50

XLV. Bludištná a krápníková	51
XLVI. Je tristní jiný fakt než smutný	52
XLVII. Slovo se nedědí	53
XLVIII. Je to zem Lotofágů?	54
XLIX. Jaký div pak, že se mluví pivo	55
L. Chelčický a Komenský – ti verbu	56
LI. Šel já jsem v hluboké lesy	57
LII. Jak jen tě, Drahá, nazvu?	58
LIII. Jež muziky máš a máš hudby	59
LIV. Jak jen se jí hurtem drali	60
LV. Bože, ty zabeđnils mi napůl sluch	61
LVI. Z nás každý má tebe jen díl	62
LVII. Grunt a kšaft a šenk a pentle, fábor –	63
LVIII. Zpívat tě, klenutá věto! Však jinou mi závrať	64
LIX. Déšť sir, smol z morných obloh . . . juro- divý	65
LX. Dát a přinést pouti – sbohem dává	66
LXI. Kam rozplouváš se, Krásná? K ostrovu Avalun?	67
LXII. Jak jste prali ji a rvali	68
LXIII. Víím, budu plíseň a noví se rozklenou dnové	69
LXIV. Vždyť odejít bez tebe –	70
LXV. Vy všechna – vy, jež javor jste a klen	71

LXVI. Nad mluvou já třináctou stál jsem . . .	72
LXVII. Nástup trumpet v stakatová cella . . .	73
LXVIII. Slovo z rozkoše se rodí, v muce . . .	74
LXIX. Myrhami chval tě chválí – . . .	75
LXX. My děkujem tobě jen darem . . .	76
LXXI. Doupnákův hlas . . .	77
LXXII. Co jiter máš, korců a měr . . .	78
LXXIII. Jen za to slovo jasan – . . .	79
LXXIV. Co jen chvíl jsme spolu měli . . .	80
LXXV. Kdo souzen je tobě, on hlad . . .	81
LXXVI. Malá, malá číš to byla . . .	82
LXXVII. Vid' – ty naše chvíle nejtajnější . . .	83
LXXVIII. Kdekterý slouží ti elf . . .	84
LXXIX. Vanem ty Halená - provaň nás, prostoupi	85
LXXX. Sražena v klín a v hustohustém šiku . .	86